

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Landesgericht Salzburg (Austria) la 30 martie 2012 — GREP GmbH

(Cauza C-156/12)

(2012/C 194/14)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesgericht Salzburg

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Freistaat Bayern

Pârâtă: GREP GmbH

Intervenient: Revisor beim Landesgericht Salzburg

Întrebările preliminare

1. Articolul 51 alineatul (1) prima teză din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că în domeniul de aplicare al cartei intră și o procedură de încuviințare a executării hotărârilor judecătorești pronunțate într-un stat membru în conformitate cu articolul 38 și următoarele din Regulamentul nr. 44/2001 ⁽¹⁾?
- 2.a) În cazul unui răspuns afirmativ, principiul protecției jurisdicționale efective consacrat la articolul 47 din cartă cuprinde și dreptul de a solicita scutirea de plata cheltuielilor de judecată, în special a unei taxe forfetare care trebuie plătite în cazul formulării unei căi de atac și/sau a onorariilor aferente asistenței unui avocat plătite în cadrul unei proceduri precum cea menționată la punctul 1?
- 2.b) Acest lucru este valabil și în cazul unei proceduri de executare realizate în temeiul dreptului național, sau cel puțin în cazul unei proceduri de recurs care privește totodată și investirea cu formulă executorie, în cazul în care, prin una și aceeași ordonanță, instanța a investit titlul cu formulă executorie și s-a pronunțat asupra cererii de încuviințare a executării?
3. Există totuși, în subsidiar, un drept la asistență judiciară (scutire de plata cheltuielilor de judecată) în sensul arătat mai sus rezultat din articolul 43 alineatul (1) din Regulamentul nr. 44/2001 și/sau din articolul 6 paragraful 1 din CEDO, în cazul în care pentru formularea unei căi de atac (concret, un recurs) legislația națională prevede că este obligatorie asistența prin avocat?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Employment Tribunal Newcastle upon Tyne (Regatul Unit) la 3 aprilie 2012 — C. D./S. T.

(Cauza C-167/12)

(2012/C 194/15)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Employment Tribunal Newcastle upon Tyne

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: C. D.

Pârât: S. T.

Întrebările preliminare

În fiecare dintre întrebările de mai jos:

- (a) Expresia „o mamă beneficiară care un copil în urma unui contract de reproducere umană asistată prin intermediul unei mame surogat” se referă la împrejurările în care mama beneficiară în cauză este un lucrător și nu a fost ea însăși, în perioada relevantă, gravidă sau a dat naștere copilului în cauză.
- (b) Expresia „mamă surogat” se referă la o femeie a fost gravidă și a dat naștere unui copil pentru o mamă beneficiară.
 1. Articolul 1 alineatul (1) și/sau articolului 2 litera (c) și/sau articolul 8 alineatul (1) și/sau articolul 11 alineatul (2) litera (b) din Directiva 92/85/CEE ⁽¹⁾ privind lucrătoarele gravide prevăd dreptul la concediu de maternitate pentru o mamă care are un copil în urma unui contract de reproducerea umană asistată prin intermediul unei mame surogat?
 2. Directiva 92/85/CEE prevede dreptul la concediu de maternitate pentru o mamă beneficiară care are un copil în urma unui contract de reproducere umană asistată prin intermediul unei mame surogat, în condițiile în care mama beneficiară:
 - (a) poate alăpta după naștere și/sau
 - (b) alăptează efectiv după naștere?
 3. Refuzul unui angajator de a acorda concediu de maternitate unei mame beneficiare care a avut un copil în urma unui contract de reproducere umană asistată prin intermediul unei mame surogat încalcă articolul 14 coroborat cu articolul 2 alineatul (1) litera (a) și/sau litera (b) și/sau cu articolul 2 alineatul (2) litera (c) din Directiva 2006/54/CE ⁽²⁾ privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă?

4. Refuzul de a acorda concediu de maternitate unei mame beneficiare care are un copil în urma unui contract de reproducere umană asistată prin intermediul unei mame surogat încalcă articolul 14 coroborat cu articolul 2 alineatul (1) litera (a) și/sau litera (b) și/sau cu articolul 2 alineatul (2) litera (c) din Directiva 2006/54/CE pentru motivul raportului mamei beneficiare cu mama surogat a copilului?
5. Faptul de a supune o mamă beneficiară care are un copil în urma unui contract de reproducere umană asistată prin intermediul unei mame surogat unui tratament mai puțin favorabil încalcă articolul 14 coroborat cu articolul 2 alineatul (1) litera (a) și/sau litera (b) și/sau cu articolul 2 alineatul (2) litera (c) din Directiva 2006/54/CE pentru motivul raportului mamei beneficiare cu mama surogat a copilului?
6. Dacă răspunsul la întrebarea 4 este afirmativ, statutul de mamă beneficiară este suficient pentru a-i da dreptul la concediu de maternitate pe baza raportului său cu mama surogat a copilului?
7. În cazul în care răspunsul la oricare dintre întrebările 1, 2, 3 și 4 este afirmativ:
- 7.1 Directiva 92/85/CEE are efect direct în ceea ce privește aspectele relevante? și
- 7.2 Directiva 2006/54/CE are efect direct în ceea ce privește aspectele relevante?

- (¹) Directiva 92/85/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și a sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează [a zecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE] (JO L 348, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 3, p. 3).
- (²) Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (reformă), JO L 204, p. 23, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 262.

Recurs introdus la 5 aprilie 2012 de EI du Pont de Nemours and Company împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 2 februarie 2012 în cauza T-76/08, EI du Pont de Nemours and Company și alții/Comisia Europeană

(Cauza C-172/12 P)

(2012/C 194/16)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: EI du Pont de Nemours and Company (reprezentanți: J. Boyce, A. Lyle-Smythe, solicitors)

Celelalte părți în proces: DuPont Performance Elastomers LLC, DuPont Performance Elastomers SA, Comisia Europeană

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului în cauza T-76/08 în măsura în care prin aceasta se confirmă concluziile Comisiei Europene potrivit cărora recurenta a participat la încălcarea și a fost obligată să plătească o amendă;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Potrivit motivelor de recurs invocate de recurentă, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept constatând că aceasta era răspunzătoare pentru încălcările săvârșite de DuPont Dow Elastomers („DDE”). În măsura în care recursul este admis pentru acest motiv, rezultă că:

- în ceea ce privește perioada anterioară constituirii DDE (când activitatea cu cauciuc cloropren era deținută de recurentă), Tribunalul a săvârșit o eroare de drept considerând că era prescrisă aplicarea de către Comisie a unei amenzi recurente ca urmare a participării la încălcarea a uneia dintre filialele acesteia și
- din moment ce aplicarea unei amenzi de către Comisie era prescrisă, iar aceasta nu a reușit să demonstreze un interes legitim pentru adoptarea unei decizii împotriva recurente, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept considerând că recurenta era răspunzătoare pentru participarea filialelor sale în perioada anterioară constituirii DDE.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Finanzgerichts München (Germania) la 13 aprilie 2012 — Sandler AG/Hauptzollamt Regensburg

(Cauza C-175/12)

(2012/C 194/17)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht München

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Sandler AG

Pârât: Hauptzollamt Regensburg